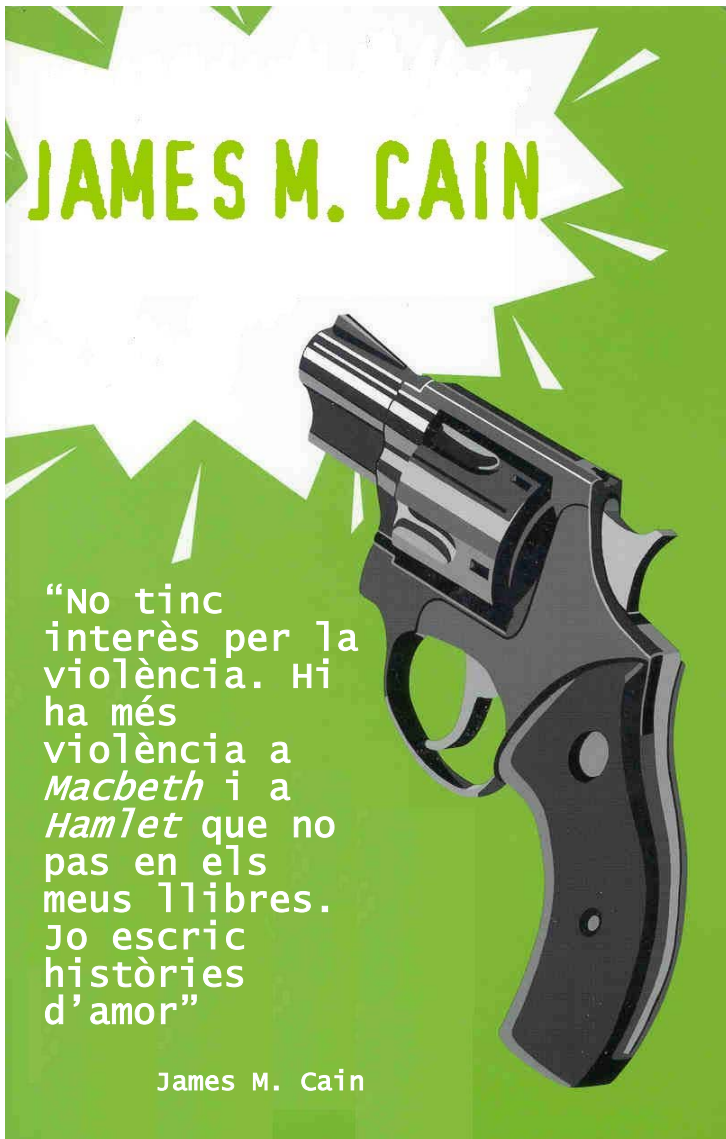

L'H CONFIDENCIAL

el fanzine del "Club de Lectura de Novel·la Negra" de la Biblioteca la Bòbila

77

James Mallahan Cain. Annapolis, Maryland, 1 de juliol de 1892 – University Park, Maryland, 27 d'octubre de 1977. Fill de la cantant d'òpera Rose Mallahan, li van mancar facultats per seguir les passes de sa mare i això va tenir molt a veure amb una part de la seva obra. L'any 1917 va començar a col·laborar en el *Baltimore American* i conegué Henry L. Mencken, l'intel·lectual que no trigaria a fundar *Black Mask* i que va ser per a Cain una mena de mentor. Després es va dedicar al periodisme, passant del *Baltimore Sun*, dirigit per Mencken, al càrrec de columnista i editoralista del *New York World*, un cop descobert per l'estrella d'aquest diari, Walter Lippman, cap a 1924. També va col·laborar en el *New Yorker* i en la revista de Mencken *The American Mercury*, on va publicar el seu primer relat. El llibre *Our Government* (1930) aplegà diversos escrits de Cain, entre els quals n'hi havia dos en forma de brevíssimes peces teatrals que havia publicat a *The American Mercury* entre 1925 i 1929, Mencken empenyí Cain cap a Hollywood –on es va estar des de 1931 fins a 1947–, i Cain va portar a terme el tercer dels seus quatre matrimonis, amb una actriu que havia estat molt amiga de Mencken. Per la seva banda, Lippman li va aconseguir la publicació de la seva primera novel·la, *The Postman Always Rings Twice* (1934, *El carter sempre truca dues vegades*).

continua...

JAMES M. CAIN

BIBLIOTECA LA BÒBILA.

L'HOSPITALET / ESPLUGUES

Cain sempre va pretendre que estava apartat del gènere criminal i que havia escrit històries d'amor. Tanmateix el seu màxim prestigi el deu a dues novel·les palesament negres, l'esmentada i **Double Indemnity** (1936, *Doble indemnització*), sobre les bases i característiques de les quals hom el va definir encertadament com a *tough writer*, "escriptor dur". Aquestes obres van crear escola a la novel·la negra des de dos angles diferents: la violència i l'autenticitat del llenguatge, magistralment farcit de significacions narratives; i els protagonismes situats en éssers de la vida corrent que, mitjançant incidències passionals, penetren en el delictes. Les connotacions melodramàtiques d'aquest segon aspecte són les que predominaran a la carrera literària posterior de Cain, que s'estima més bastir poc a poc les circumstàncies psicològiques que porten al fet criminal i que es constitueix així en el màxim representant de la *Crime Psychology* (en una direcció sovieta pròxima a la que seguirà temps a venir Patricia Highsmith).

A aquesta tàctica pertany **Serenade** (1937), un melodrama ple d'accents shakespearians on confluyesen tant els accents durs de l'inicial Cain com l'increment dels compassos romàntics que ja s'insinuaven a **Double Indemnity**. Però el seu tractament de l'homosexualitat va augmentar l'aureòla de Cain com a novel·lista de temes tabú per a la indústria cinematogràfica (les seves dues primeres obres no serien filmades fins al cap d'anys) i possiblement l'autor va decidir rebaixar el seu agosament i minvar la seva duresa crítica, única opció perquè Hollywood li comprés la seva producció literària. El cant del cigne del millor Cain es va entonar el 1942 amb **Love's Lovely Counterfeit**, que sembla endinsar-se molt conscientment, en tot el seu classicisme, en la novel·la negra, com si en fes una gran síntesi sota el singular toc romàntic de l'autor. Descriu l'escalada política d'un gàngster a mig camí entre els pistolers dels "Happy Twenties" i els arribistes de la delinqüència en els anys cinquanta, i es configura com una obra decididament de gènere i com un dels millors assoliments del novel·lista.

A part de les novel·les esmentades, Cain va escriure les que segueixen: **Two Can Sing** (1938) a *American Magazine*, una mica ampliada amb el títol de **Career in C Major** (1943); **Money and the Woman** (1940), serialitzada a *Liberty* i una mica ampliada com a **The Embezzler** (1943); **Mildred Pierce** (1941); **Past All Dishonor** (1946); **The Butterfly** (1947); **Sinful Woman** (1947); **The Moth** (1948); **Jealous Woman** (1948); **The Root of His Evil** (1950), que prové del relat per al cinema **When Tomorrow Comes** (1939); **Galatea** (1953); la novel·la històrica **Mignon** (1962); **The Magician's Wife** (1965); **Rainbow's End** (1975); **The Institute** (1976); **Cloud Nine** (pòstuma, 1984).

Malgrat la seva llarga estada a Hollywood, Cain figura acreditat com a guionista només en ben poques pel·lícules. Són més abundoses les adaptacions de les seves obres: **She Made Her Bed** (1934), de Ralph Murphy, sobre el relat *The Baby in the Icebox* (*American Mercury*, gener de 1933); **Le dernier tournant** (1939), de Pierre Chenal, sobre *The Postman Always Rings Twice*; **When Tomorrow Comes** (1939, *Huracán*), de John M. Stahl; **Wife, Husband and Friend** (1939), de Gregory Ratoff, sobre *Two Can Sing*; **Money and the Woman** (1940), de William K. Howard; **Ossessione** (1942), de Luchino Visconti, sobre *The Postman Always Rings Twice*; **Double Indemnity** (1944, *Perdició*), de Billy Wilder, amb Raymond Chandler de guionista; **Mildred Pierce** (1945, *Alma en suplicio*), de Michael Curtiz; **The Postman Always Rings Twice** (1946), de Tay Garnett; **Everybody Does It** (1949, *Si ella lo supiera*), d'Edmund Goulding, sobre una readaptació de *Career in C Major* feta pel mateix Cain; **Serenade** (1956, *Dos pasiones y un amor*), d'Antony Mann; **Slightly Scarlet** (1956, *Ligeramente escarlata*), d'Allan Dwan, sobre *Love's Lovely Counterfeit*; **Interlude** (1956, *Interludio de amor*), de Douglas Sirk, sobre *Serenade* i *When Tomorrow Comes*; **Interlude** (1967, *Interludio de amor*), de Kevin Billington, "remake" de l'anterior; **The Postman Always Rings Twice** (1980, *El cartero siempre llama dos veces*), de Bob Rafelson; **The Butterfly** (1981, *La marca de la mariposa*), de Matt Cimber.

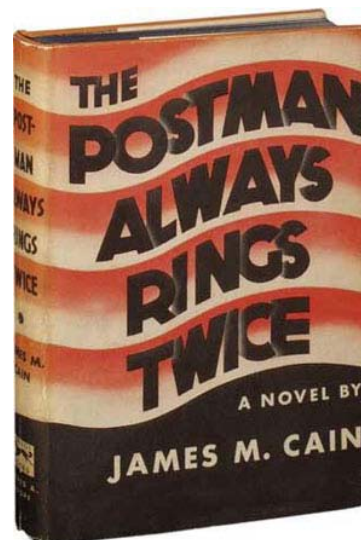
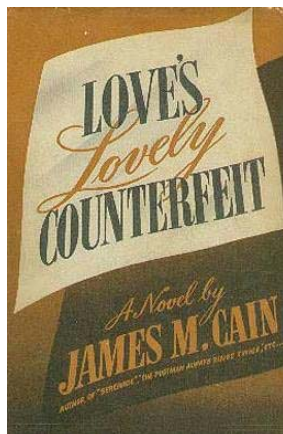
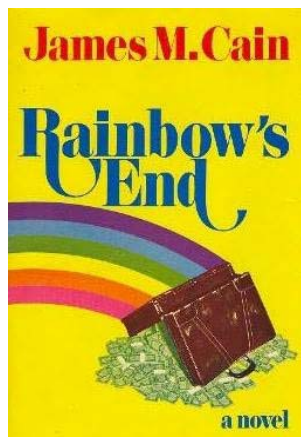
Cap a la meitat dels anys cinquanta, **Mildred Pierce** i **Double Indemnity** van tenir versions televisives en el programa *Lux Video Theatre*. L'any 1973 es va emetre una nova adaptació per a la televisió, per Jack Smight, de **Double Indemnity**. **The Postman Always Rings Twice** va ser portada al teatre i a l'òpera.

Xavier Coma, **Diccionari de la novel·la negra nord-americana**.
Barcelona: Ed. 62, 1985 (Seleccions de la Cua de Palla; 50)

JAMES M. CAIN A LA BÒBILA

- Cain, James M. *Al final del arcoiris. Rainbow's end.* Barcelona: Forum, 1983 (Círculo del Crimen; 13)
- Cain, James M. *Cain. L'amorós simulacre de l'amor.* Traducció de Xavier Pàmies. Barcelona: Ed. 62, 1992 (Seleccions de la Cua de Palla; 125)

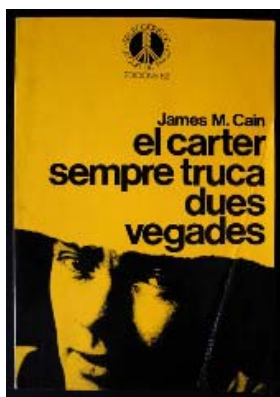
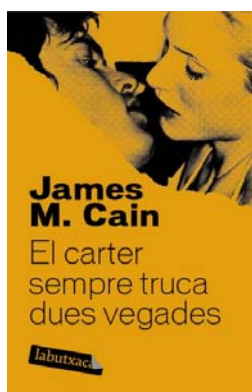

- Cain, James M. *El cartero siempre llama dos veces.* Barcelona: Bruguera, 1980 (Libro Amigo)
- Cain, James M. *El cartero siempre llama dos veces.* Madrid: Alianza, 1973 (Selecciones del Séptimo Círculo; 5)
- Cain, James M. *El cartero siempre llama dos veces.* Madrid: El País, 2004 (Serie Negra; 13)

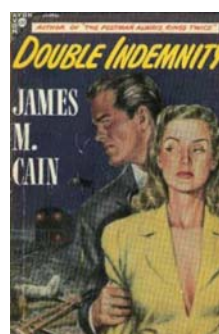
- Cain, James M. *El carter sempre truca dues vegades.* Barcelona: Ed. 62, 1994 (Seleccions de la Cua de Palla; 2)
- Cain, James M. *El carter sempre truca dues vegades.* Barcelona: Ed. 62, 1964 (La Cua de Palla; 12)
- Cain, James M. *El carter sempre truca dues vegades.* Barcelona: Ed. 62, 2009 (Labutxaca / La Cua de Palla)

- Cain, James M. *Dans la peau.* Traduit de l'américain par Marcel Duhamel. Paris: Gallimard, 1948 (La Poche Noire; 69)
- Cain, James M. *Doble indemnizació.* Barcelona: Ed. 62, 1965 (La Cua de Palla; 28)
- Cain, James M. *Doble indemnizació.* Barcelona: Ed. 62, 1983 (Seleccions de la Cua de Palla; 21)

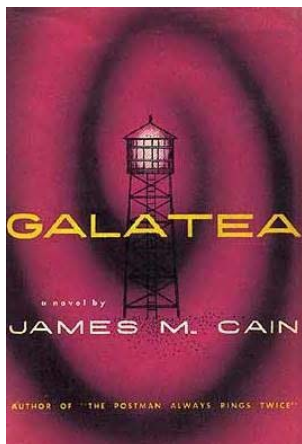

- Cain, James M. *El cartero siempre llama dos veces. El estafador.* Barcelona: Bruguera, 1981 (Club del Misterio)
- Cain, James M. *El cartero siempre llama dos veces. El estafador.* Barcelona: Planeta, 1984

JAMES M. CAIN (1892-1977)

- Cain, James M. *El estafador*. Barcelona: Bruguera, 1980 (Libro Amigo; 49)
- Cain, James M. *Galatea*. Traducción de Víctor Pozanco. Barcelona: Lumen, 1994 (Palabra en el tiempo; 230)

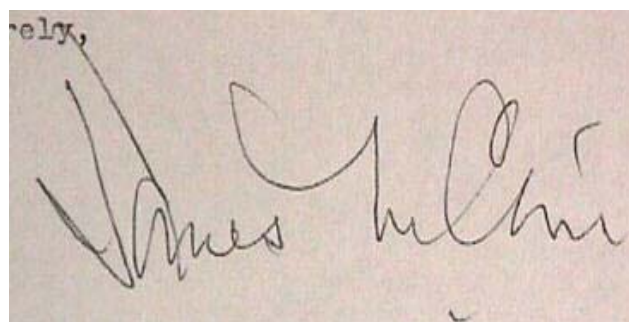

- Cain, James M. *Pacto de sangre*. Madrid: Punto de Lectura, 2005
- Cain, James M. *Pacto de sangre*. Traducción de Teresa Navarro. Barcelona: El Aleph, 2003 (Clásicos Gimlet; 12)
- Cain, James M. *Una serenata*. Buenos Aires: Tiempo Contemporáneo, 1976 (Serie Negra; 20)
- Cain, James M. *Serenata*. Traducció de Carme Geronès. Barcelona: Ed. 62, 1993 (Seleccions de la Cua de Palla; 131)

- Cain, James M. *Ligeramente escarlata*. Esplugues de Llobregat: Plaza & Janés, 1990 (Black; 8)
- Cain, James M. *Ligeramente escarlata*. Traducción de Jesús de la Torre. Barcelona: RBA, 2009 (Serie Negra; 11)

- Cain, James M. *Más allá del deshonor*. Traducción del inglés por Horacio González Trejo. Barcelona; Seix Barral, 1987
- Cain, James M. *Pacto de sangre*. Barcelona: Bruguera, 1981 (Libro amigo; 57)

James M. Cain

Club de Lectura de Novel·la Negra
 Biblioteca la Bòbila | Fons especial de gènere negre i policíac
 Pl. de la Bòbila, 1 – 08906 L'Hospitalet | Tel. 934 807 438 | bilabobila@l-h.cat | www.bobila-biblio.tk
www.l-h.cat/biblioteques | www.diba.cat/biblioteques
 matins (excepte juliol i agost): dimecres, dijous i dissabte de 10 a 13.30 h. | tardes: de dilluns a divendres, de 15.30 a 20.30 h.
 Metro L5 Can Vidalet | Trambaix T1-T2-T3 Ca n'Oliveres | Autobusos L'H2, EP1

